

[Romanika skulptura](#) - Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: Visoka strukovna škola za obrazovanje vaspitača, Kikinda

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Romanika skulptura**". Rad ima **9 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

VISOKA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA ZA
OBRAZOVANJE VASPITAČA U KIKINDI
SEMINARSKI RAD

OBLAST: LIKOVNA KULTURA

TEMA: ROMANIKA SKULPTURA

mr MIROSLAVA KOJIĆ ZORICA OŽEGOVIĆ

Kikinda, 2008 godina

SADRŽAJ:

Uvod 3

Skulptura 4

Zaključak 6

Literatura 7

UVOD

Upotrebu izraza „Romanika“ za označavanje umetnosti ranog srednjeg veka zapadne Evrope prvi put je 1824. godine predložio francuski arheolog De Komon i odmah imao uspeha. Tom reči je želeo da na sintetičan način izrazi dva mišljenja.

Prvo, sličnost između procesa formiranja romanskih jezika (španski, francuski, italijanski), stvoreni mešanjem narodnog latinskog i dijalekata germanskih osvajača, i jezika figurativnih umetnosti, koje su nastale u istim zemljama i približno u isto vreme, spajanjem onog što je ostalo od velike romanske umetničke tradicije i varvarskih shvatanja i tehnika.

Drugo, verovatnu težnju ove nove umetnosti da se poveže sa umetnošću antičkog Rima. U ovom rasuđivanju ima istine i ne istine. Romanička umetnost se, zapravo, koristi romanskim i germanskim elementima, ali i vizantijskim, islamskim i jermenskim. Osim toga, ono što stvara suštinski je originalno.

U početku je termin „romanički“ obuhvatao sve umetničke manifestacije zapadne Evrope između VIII i XIII veka. Kasnije, podvođenje pod isti naziv ostvarenja nastalih u tako širokom vremenskom periodu, pokazao se kao sve proizvoljnije. Ona su imala mnoge zajedničke elemente, ali i značajne osnovne razlike.

SKULPTURA

U srednjem veku, različite umetničke delatnosti nisu smatrane međusobno nezavisnim izrazima. Naprotiv, želelo se da svaka od njih doprinese u onoj meri u kojoj je mogla i sredstvima kojima je raspolagala ostvarenju i dekorativnosti samo onog što se uzimalo kao osnovno delo, velike crkve koja je građena. Jasno je kako su u okviru takvog shvatanja skulptura i slikarstvo postali strogo podređeni potrebama i zahtevima glavne umetnosti, arhitekture.

S druge strane, zahvaljujući upravo takvom stavu, romanička građevina deluje kao zamišljeni spoj arhitektonskih delova u užem smislu i isklesanih naslikanih delova. Na građevini postoji široki prostor za plastilnu i slikarsku dekoraciju. Izuzetak čine samo nekoliko dela koje su podigle manastirske zajednice, čija su pravila odbacivala svaku vrstu ukrasa. Te građevine su

gotovo potpuno bez skulptura ili slika, a njihov umetnički izdatak poveren je isključivo arhitekturi.

Kod ostalih građevina, koje su i najbrojnije, usvojeni obrazac je sledeći: skulptura se ograničava samo na neke delove, na funkcionalne ili izražajne „čvorove“ spomenika – portale, kapitele, amvon, konzole i okvire, površine vrata. Ti delovi su zamišljeni više kao prava skulptorska ostvarenja nego dekorisane arhitektonske tvorevine. Obrasci prema kojima su ta dela rađena, ne pominjući koncepcije pojedinačnih skulptura unutar tih obrazaca, veoma su raznovrsni.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----www.maturskiradovi.net
MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com**